

Сборник съдебна практика

Дело C-85/14

KPN BV
срещу
Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

„Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Универсална услуга и права на потребителите — Директива 2002/22/ЕО — Член 28 — Достъп до номера и до услуги — Негеографски номера — Директива 2002/19/ЕО — Членове 5, 8 и 13 — Правомощия на националните регулаторни органи — Ценови контрол — Услуги по транзит на повиквания — Национална правна уредба, налагаща на доставчиците на услуги по транзит на телефонни повиквания да не налагат по-високи тарифи за повикванията към негеографски номера от тарифите за повикванията към географски номера — Предприятие без значителна пазарна сила — Компетентен национален орган“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 17 септември 2015 г.

1. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Методи — Граматическо, систематично и телеологическо тълкуване*
2. *Сближаване на законодателствата — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Универсална услуга и права на потребителите — Директива 2002/22 — Достъп до номера и електронни съобщителни услуги — Негеографски номера — Правомощия на националния регулаторен орган да наложи задължение относно тарифите на оператор без значителна пазарна сила, за да премахне пречка — Спазване на принципа на пропорционалност — Проверка от страна на националния съд*

(членове 6, 7, 7а и 8 от Директива 2002/21 на Европейския парламент и на Съвета, изменена с Директива 2009/140, и член 28 от Директива 2002/22, изменена с Директива 2009/136)

3. *Сближаване на законодателствата — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Универсална услуга и права на потребителите — Директива 2002/22 — Достъп до номера и електронни съобщителни услуги — Негеографски номера — Национална правна уредба, предвиждаща възможност национален орган, различен от националния регулаторен орган, да наложи задължение относно тарифите на оператор — Допустимост — Условия*

(член 3, параграф 2 и членове 4 и 6 от Директива 2002/21 на Европейския парламент и на Съвета, изменена с Директива 2009/140, и член 28 от Директива 2002/22, изменена с Директива 2009/136)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 33)

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска компетентен национален орган да наложи задължение относно тарифите на основание на член 28 от Директива 2002/22 относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, изменена с Директива 2009/136, за да премахне пречка пред използването на негеографски номера в Европейския съюз, която не е от техническо естество, а е в резултат на прилаганите тарифи, без да е извършил анализ на пазара, от който да е видно, че съответното предприятие притежава значителна пазарна сила, ако такова задължение представлява необходима мярка за осигуряване за крайните потребители на достъп до услуги по използване на негеографски номера в Съюза.

Националният съд трябва да провери дали посоченото условие е изпълнено и дали задължението относно тарифите е обективно, прозрачно, пропорционално, недопускащо дискриминация, основано на характера на възникналия проблем и обосновано в светлината на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21 относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, изменена с Директива 2009/140, както и дали е спазен редът по членове 6, 7 и 7а от Директива 2002/21, изменена с Директива 2009/140.

(вж. т. 43 и 49; т. 1 от диспозитива)

3. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка може да предвиди възможност за налагане на задължение относно тарифите на основание на член 28 от Директива 2002/22 относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, изменена с Директива 2009/136, от национален орган, различен от националния регулаторен орган, на който обикновено се възлага прилагането на новата правна рамка на Съюза за електронните съобщителни мрежи и услуги, при условие че този орган отговаря на предвидените в Директива 2002/21 относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, изменена с Директива 2009/140, условия за компетентност, независимост, безпристрастност и прозрачност, както и при условие че заинтересованите страни могат ефективно да обжалват пред независим орган взетите при изпълнение на функциите му решения, като националният съд следва да провери дали това е така.

Всъщност съгласно член 3, параграфи 2, 4 и 6 от Директива 2002/21 държавите членки трябва да гарантират не само независимостта на националните регулаторни органи, като осигуряват те да бъдат правно отделени и функционално независими от всички организации, предоставящи електронни съобщителни мрежи, оборудване или услуги, но и да публикуват в леснодостъпна форма задачите, които споменатите органи трябва да изпълняват съгласно новата правна рамка относно електронните съобщителни услуги, особено що се отнася до задачи, които са възложени на повече от един орган, както и да уведомят Комисията за наименованията на натоварените с тези функции органи и за произтичащите за тях отговорности. Следователно при възлагането, дори и само частично, на такива задачи на национален орган, различен от националния регулативен орган, на който обикновено се възлага прилагането на новата правна рамка, всяка държава членка е длъжна да следи този орган да не взема пряко или косвено участие в изпълнението на оперативните функции по смисъла на споменатата директива.

(вж. т. 55—58; т. 2 от диспозитива)